

РЕШЕНИЕ

№ 2258

гр. София, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11269** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Производството е по реда на Глава Д. от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба, предявена от Началник на отдел „Оперативни дейности“- С., Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез процесуалния представител главен юрисконсулт Д. А. срещу Решение № 4739 от 23.10.2023 г. на Софийски районен съд, 110 н.с. постановено по Н. № 8726 по описа на същия съд за 2023 г., с което е отменено Наказателно постановление №699974-F693791/ 19.04.2023 г., издадено от издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“- С., Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с което на „МиБМ ЕКСПРЕС“ ООД, ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], район О., ул. С. 33Б, адрес за кореспонденция [населено място], [улица] представлявано от управителя М. В. Н., е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева на основание чл.185, ал.2 от ЗДДС, за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти

чрез фискални устройства, издадена от Министъра на финансите.

Релевираните касационни основания се субсумират в доводите, че атакуваният съдебен акт е неправилен, като постановен в нарушение на закона и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК вр. чл. 63в от ЗАНН. Поддържа се, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати приетите от първоинстанционния съд съществени нарушения на административнопроизводствените правила, и като е приел противното СРС е постановил решението си в противоречие със закона.

Иска се първоинстанционното решение да бъде отменено, като бъде потвърдено и наказателното постановление. Представя писмени бележки, претендира се и присъждане на възнаграждение за осъществената юрисконсултска защита.

Ответникът по касационната жалба „МиБМ ЕКСПРЕС“ ООД, ЕИК:[ЕИК], чрез процесуалния си представител адв. С. оспорва основателността на касационната жалба.

Участвалият по делото прокурор, представител на СПП, дава заключение, че жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

За допустимостта:

Касационната жалба е подадена в рамките на предвидения за това преклузивен срок и при наличието на правен интерес. При това положение същата се явява процесуално ДОПУСТИМА.

За фактите:

Софийски районен съд е бил сезиран с жалба, предявена от „МиБМ ЕКСПРЕС“ ООД, ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], район О., ул. С. 33Б, адрес за кореспонденция [населено място], [улица] представлявано от управителя М. В. Н., против Наказателно постановление №699974-F693792/19.04.2023 г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“- С., Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с което на основание чл. 185, ал.2 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева, за нарушение начл.33,ал.1 от Наредба №Н- 18/13.12.2006 г. на МФ.

Наказателното постановление е издадено въз основа на АУАН №F693791/27.01.2023 г., против „МиБМ ЕКСПРЕС“ ООД.

Първоинстанционният съд е приел за установени обективирания в актовете на административнонаказателното производство фактически констатации, като е възприел следната фактическа обстановка:

При извършена проверка на 06.08.2020 г., на търговски обект по смисъла на пар. 1, т.41 от ПР на ЗДДС- офис на пощенски и куриерски услуги, находящ се в [населено

място], [улица], стопанисван от МиБМ Е. ООД ЕИК[ЕИК]. е установено, че към 10.01.2023г. дневния оборот от монтирания в обекта ФУ, модел Datecs DP 35, ИН на ФУ DT334889 и ИН на ФП 02334889 съгласно дневен отчет от фискалната памет №0000659/10.03.2023г. е в размер на 0,04 лева, а фактическата наличност в касата на обекта е в размер на 446,54 лева, съгласно изготвен опис на паричните средства. Фискалното устройство притежава функциите „служебно въведени“ и „служебно извадени“ суми. Установена е разлика между фактическа наличност в касата и тази разчетена от ФУ в размер на 446,50 лева, която представлява въвеждане на пари в касата, извън случаите на продажби, която не е отразена на фискалното устройство като служебно въведени суми.

Процесното административно наказание е наложено при тази фактическа и правна обстановка, която е възприета в пълнота от административнонаказващия орган и възпроизведена и в спорното наказателно постановление.

В хода на първоинстанционното производство са снети показанията на свидетеля А. А. А.- актосъставител, които СРС кредитира с доверие, като логични, последователни и непротиворечиви, изхождащи от лице, даващо показания за непосредствено възприетото от него по време на изпълнение на служебните си задължения, без наличие на данни за възможна заинтересованост от изхода на делото; приобщени по делото са писмени доказателства - процесиите АУАН и НП; Протокол за извършена проверка сер. АА №0124571/10.01.2023 г.; писмени обяснения от М. В. Д.- Г.; декларация от лице, работещо по трудово/ гражданско правоотношение; опис на налични пари в каса; разписки за наложен платеж, протокол за предаване на пратки на куриер- 2бр.; договор за куриерски услуги; пълномощно; 4бр. фискални бонове; Справка КЛЕН за период 15.11.2022-30.11.2022; Справка КЛЕН за период 01.01.2023-10.01.2023г. и генериран дневен финансов отчет от фискалното устройство в обекта; Възражение И.. №23-73/30.01.2023г.; Заповед №ЗЦУ-1149/25.08.2020 г., издадена от изпълнителния директор на НАП;

С обжалваното пред настоящата инстанция решение, първоинстанционният съд е отменил процесното наказателно постановление. За да постанови посочения резултат районният съд е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП, са издадени от материално и териториално компетентни органи, съгласно представената заповед на изпълнителния директор на НАП, в изпълнение на делегираните им правомощия по закон, в кръга на техните функции и по предвидения в закона ред, както и в сроковете по чл.34 от ЗАНН.

СРС е констатирал допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, които да са довели до ограничаване правото на защита на санкционираното дружество и същите налагат цялостна отмяна на обжалваното НП.

По отношение на издадения АУАН №F693791/27.01.2023г. въззивния съд констатира:

1. не е спазена разпоредбата на чл. 42, ал.1, т.3 от ЗАНН, а именно: записаната в акта дата на извършената проверка - 06.08.2020г. не е съвпада с тази записана в

Протокола сер. АА №0124571 за извършена проверка- 10.01.2023г., като този порок е пренесен и в процесното НП,

2. не е спазена разпоредбата на чл. 43, ал.1 от ЗАНН, а именно актосъставителят не е подписал издадения от него акт.

По отношение на процесното наказателно постановление №699974-F693791/19.04.2023г. съдът констатира, че не е спазена разпоредбата на чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН като в наказателното постановление е записана дата 06.08.2020г., което не съвпада с тази записана в Протокола сер. АА №0124571 за извършена проверка- 10.01.2023г.

Въззивния съд законосъобразно е приел, че горепосочените констатации по отношение на тези пропуски, допуснати в хода на административнонаказателното производство, съставляват съществени нарушения на императивните разпоредби на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, според които, както в АУАН, така и в НП, следва да се съдържа ясно и точно описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Допуснатите нарушения са съществени, тъй като са довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя да разбере за какво точно нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Настоящата съдебна инстанция изцяло възприема изложеното в мотивите на оспореното решение, че липсата на подпис на АУАН и нарушаването на разпоредбата на чл. 43, ал.1 от ЗАНН от своя страна води до компроментиране на акта, чието съставяне поставя под съмнение законността на настоящото административнонаказателно производство, въз основа на което е ангажирана административнонаказателна отговорност на жалбоподателя и само по себе си е формално основание за отмяната на процесното наказателно постановление.

За правото:

Решението е правилно. Като е стигнал до изводи за незаконосъобразност на наказателното постановление поради нарушение на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН районният съд е постановил правилен - обоснован и законосъобразен съдебен акт. В решението са изложени подробни и задълбочени мотиви относно незаконосъобразността на наказателното постановление на това основание. Фактите по делото са обсъдени по отделно и в тяхната съвкупност. Съобразени са в пълнота събраните гласни и писмени доказателства по делото и доводите на страните.

Въз основа на правилно установената фактическа обстановка, са направени законосъобразни изводи относно приложението, както на материалния, така и на процесуалния закон.

Фактическите констатации и правните изводи, формирани от първостепенния съд се споделят напълно от настоящата инстанция. Мотивите на решението са изключително подробни и на основание чл. 221, ал. 2, предложение последно АПК не е необходимо да бъдат повтаряни.

Неоснователни са доводите на касатора за липса на допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

В конкретния случай правилно първоинстанционният съд е приел, че както процесното НП, така и акта за установяване на административно нарушение не отговарят на установените от закона императивни изисквания. Касае е се за нарушение на императивните разпоредби на чл. чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, което е дотам съществено, че обуславя незаконосъобразността на наказателното постановление и отмяната му само на това процесуално основание, без дори да е необходимо да се разглеждат въпросите по същество, касаещи извършване на нарушението и неговото авторство. Наказателното постановление и АУАН, въз основа на който то е издадено, не дават задоволително обяснение на въпроса коя е точната дата на извършване на административното нарушение. Разпоредбите на закона са ясни, категорични и точни. Каза се, според чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН - Наказателното постановление, трябва да съдържа датата на извършване на нарушението. Същото се отнася и за АУАН, с оглед разпоредбите на чл. 42, т. 3 от ЗАНН. Това посочване обаче трябва да е конкретно и небудещо съмнение. Освен това безспорно по делото е установено, че АУАН не е подписан от актосъставителя! Реквизитите на АУАН и НП не могат да бъдат извлечено по тълкувателен път от съдържанието на други документи по административнонаказателната преписка, нито по пътя на формалната или правна логика в предлагания от касатора аспект. Това би имало за последица твърде сериозна неопределеност в регламентацията на обществените отношения от категорията на процесните и в твърде сериозна степен би застрашило правото на защита на привлеченото към отговорност лице. В този смисъл са без значение индициите, че лицето, на което е наложено административното наказание, вероятно е разбрало коя е точната дата на извършване на административното нарушение. Правоприлагането, не може да почива на предположения, а на конкретни факти, обстоятелства и данни.

Доказателства, които да подлагат на съмнение възприетите от районния съд изводи не са ангажирани нито в първоинстанционното, нито в настоящото съдебно производство.

Изложеното до тук налага да се приеме, че касационната жалба е неоснователна на посочените в нея основания, а обжалваното пред касационната инстанция решение на районния съд е правилно и законосъобразно. При постановяването му не са допуснати нарушения нито на материалния, нито на процесуалния закон, поради което и същото като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила от настоящата инстанция.

Ответника по касация не е направил искане за присъждане на разноски, поради което съдът не дължи произнасяне.

Предвид изложеното и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. с чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, Административен съд София – град VII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4739 от 23.10.2023 г. на Софийски районен съд, 110 н.с. постановено по Н. № 8726 по описа на същия съд за 2023 г.,

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.